

PONÈNCIA POLÍTICA

Som Compromís

Aquest últim any ha posat en evidència que el sistema econòmic i productiu no satisfà a la totalitat de les persones que configuren la societat, més aviat, en temps de crisi, accentuen les desigualtats socials i econòmiques en cadascuna de les seues formes. Per això, des de Som Compromís, es vetla per adreçar-nos cap a un món més just, sostenible i eficient en tots els seus aspectes, per a això, cal definir una sèrie de línies estratègiques que ens atorguen un segell distintiu com a joventut progressista en el si del País Valencià.

Som Compromís és el sector juvenil d'Iniciativa del Poble Valencià, integrat en la Coalició-Compromís i que disposa d'autosuficiència i independència per a gestionar la presa de decisions. En el tauler polític actual, és indispensable la unió entre forces progressistes per a poder constituir una força transformadora amb capacitat de drenar les desigualtats i dotar de recursos de benestar a tota la població, per a això cal entendre cadascuna de les dimensions socials que lliguen a la més absoluta precarietat a les persones sense recursos, afegint-li sempre una perspectiva de classe i de gènere.

Som Compromís és un moviment polític juvenil que, amb un esperit transformador de la realitat, arreplega diferents sensibilitats en l'àmbit de l'esquerra verda i valencianista. Forma un col·lectiu plural i dinàmic, que es mostra obert a les inquietuds dels seus integrants i que evoluciona amb les demandes d'una societat en constant moviment.

Som Compromís és un espai de pensament transversal i multi disciplinar. Una eina per formar-se políticament i de difusió per tal d'apoderar-se i aportar perquè tinguem una visió més crítica de tot allò que ens envolta. També és un espai de creixement personal, on realitzar-se com persones lliures que ajude a conformar una major intel·ligència col·lectiva i propiciar la codecisió dels processos polítics i socials.

Som Compromís és un col·lectiu compromès amb la gent, el territori, la cultura, la igualtat, l'equitat, la llibertat, el medi ambient i les mobilitzacions socials, i es considera amb la responsabilitat de revitalitzar un espai jove compromès també amb eixos valors. Per tant es constituïx com un moviment social amb la finalitat de sumar forces en una esquerra verda i plural i fomentar en la societat una conscienciació social i mediambiental amb un esperit crític que aboque en un inconformisme front a la situació política actual.

Som Compromís és un moviment ubicat i centrat al País Valencià. Tanmateix, té una visió internacionalista que l'impulsa a establir relacions amb organitzacions d'altres regions o països, amb especial atenció a aquelles que formen part d'un projecte d'esquerra verda arran de l'Estat Espanyol i aquelles pertanyents als territoris amb els que el País Valencià manté una major afinitat cultural.

Som Compromís és un moviment emmarcat en el partit polític d'àmbit autonòmic Iniciativa del Poble Valencià. No obstant això, disposa de l'autonomia de pensament i acció necessària per tal d'oferir a la societat i a la pròpia organització una resposta, des d'un punt de vista jove, als problemes de la realitat que ens envolta.

Som Compromís té iniciativa, que parteix des de una joventut compromesa amb el poble. Té iniciativa perquè creu que l'entusiasme, i no la resignació, ha sigut i és el motor dels canvis que milloren la vida de les persones, el benestar dels pobles i les condicions del medi ambient i de la resta d'éssers vius. Eixe entusiasme i eixa dignitat és el que oferix al poble valencià.

És important dotar de perspectiva territorial, de classe i de gènere, perquè són les persones amb menys recursos i les dones les que pateixen en cadascuna de les esferes un eix transversal de desigualtat, incrementant aquesta respecte a altres grups o classes socials.

La societat avança a mesura que l'opinió pública posa en l'agenda pública diferents temes a tractar i, posteriorment, les institucions governamentals executen mesures per a la satisfacció d'aquells temes, per això, des de Som Compromís, volem tractar les principals causes que des de les institucions polítiques i econòmiques han llastrat a gran part del gruix poblacional a uns nivells de desigualtat incommensurables.

Les principals dimensions a tractar són: Territorialisme i llengua, Treball, Feminisme, Drets LGTBI, Educació, Ecologisme, Salut mental i autoestima, addiccions, Sistema econòmic-productiu, habitatge.

Relacions amb IdPV.

En l'actualitat, i gràcies als acords adoptats per les dues parts, Som Compromís compta amb una partida als pressupostos d'IdPV, autonomia orgànica i una quota de participació en els òrgans de representació del partit.

IdPV és el nostre referent polític i l'eina més adequada per donar eixida a les nostres postures polítiques. Hem d'aprofundir, doncs, en les bones relacions que tenim, millorar els canals de comunicació amb IdPV i propiciar la codecisió dels processos polítics i socials.

Relacions amb la resta de l'Estat.

És necessari, per tant, articular una xarxa d'organitzacions d'esquerres i ecologistes que defensen la justícia social, ampliació dels drets de les persones i la lluita contra el canvi climàtic per fer front al discurs d'odi i negacionista de l'extrema dreta i l'Europa neoliberalista.

Jurídicament compartim Estat amb la resta de pobles de l'Estat espanyol i, per tant, amb aquests hem de tindre una relació més propera a la de les organitzacions europees.

Relacions amb la resta d'Europa

En l'actualitat moltes de les polítiques que afecten la ciutadania valenciana traspassen les fronteres del País Valencià i de l'estat. Per això i com a organització convençuda de canviar la realitat per millorar la vida de la gent hem de ser presents a tots els fòrums europeus que ens permeta contribuir a aquest canvi.

Des de Som Compromís entenem que si no hi som presents per influir a les polítiques europees no aconseguirem cap de les nostres aspiracions. És, a més, la nostra forma d'entendre el valencianisme modern en què hem de treballar per fer-nos visibles com a poble a la resta d'Europa i construir la tan

ansiada “Europa dels pobles”. La voluntat de representar-nos a nosaltres mateixos ha d’articular la nostra projecció exterior a tots els fòrums on puguem ser presents tant a nivell europeu com més enllà.

Hem de parar atenció especial als països del sud d’Europa així com aquells pobles de la Mediterrània per la coincidència d’objectius polítics al si de la Unió Europea en temes tan vitals per a nosaltres com la política econòmica, monetària o de migracions. Per això tractarem de construir relacions privilegiades amb organitzacions que, compartint objectius polítics, s’emmarquen en aquest context geogràfic.

Estructura d’Estat

Som Compromís és una associació política juvenil al País Valencià, però, no és aliena a la realitat plurinacional de l’Estat Espanyol. Per una banda, analitza l’Estat Espanyol com a la suma de totes les seues nacions i lluita per la igualtat entre aquestes al si de l’estat, un estat plurinacional per definició i descentralitzat per convicció. Una descentralització que ha de sorgir de la llibertat d’elecció de cada poble, a priori de caire simètric però amb la possibilitat de cada territori d’elegir cedir la gestió de polítiques a l’estat.

El sistema de govern ha de ser una República, doncs, la igualtat d’oportunitats entre la ciutadania és el fonament de l’esquerra i de la justícia social com a fi d’aquesta. A més, Som Compromís, aposta per la República com a sistema de govern, i de valors on la igualtat, la llibertat i la solidaritat primeren com a valors bàsics entre totes i tots.

Un estat democràtic basat en la Declaració Universal de Drets Humans, amb especial èmfasi en la correlació entre els drets i deures col·lectius, és a dir,

una democràcia auto-responsable. La responsabilitat cívica com valor màxim, implicació de la causa pública, és a dir, de la política. Un estat de dret on la inserció social ha de ser clau per a la correcta cohesió de la nostra societat. A més, apostem per una separació absoluta de l'Església-Estat, perquè creiem que l'Estat ha de ser laic i ha de donar la llibertat individual a cadascú per triar les seues creences, i manifestar-ho lliurement sempre que respecte els valors democràtics.

A més, no podem obviar que vivim a un món on la globalització és imparable i una realitat. Ara bé, creiem necessari que este procés respecte les particularitats de cada poble per tal d'assegurar un món plural on les diferents subjectivitats col·lectives puguen trobar-se i enriquir-se. Un "pluriversalisme" que reconega la diversitat humana i cultural, però que rebutge els particularismes essencialistes que confronten els diferents i aprofite les experiències locals per construir una humanitat a la recerca de la seua realització, doncs allò comú només se pot construir a partir de la pluralitat de les experiències que implica.

La nostra tradició és municipalista, i per això defensem l'autonomia local com a punt de partida per construir un món més cooperatiu, solidari, democràtic i respectuós en la seua relació amb la terra; sempre des d'eixa visió global (glocalització). Considerem una emergència la democratització de les administracions públiques i d'organismes internacionals. Ens declarem altermundistes, oposant-nos a la globalització entesa com a un procés econòmic, social i cultural que imita les antigues costums de l'imperialisme i que afavorix la llibertat dels grans poders econòmics i el seu enriquiment exponencial, empobrint els països, la majoria de la seua població i eliminant les condicions de vida dignes. Moltes vegades, estes

situacions són susceptibles de ser descrites com a neoesclavatge del segle XXI, de poblacions senceres.

Treball

La cultura de la immediatesa ha accelerat el sistema productiu i amb això la necessitat d'una força de treball, això, sumat a la reforma laboral del PP i PSOE , i a una pèrdua de sobirania per part de les institucions en matèria laboral, ha incrementat l'explotació laboral. Des de Som Compromís ens vam mostrar profundament en contra de tota mena de pràctica que comporte explotació laboral, per això, cal plantar cara a les patronals, acabar amb una percepció eminentment individualista de les injustícies i reconquerir un discurs col·lectiu sobre la violència que exerceixen els empresaris amb les classes treballadores.

Un dels pilars de l'economia del País Valencià és la dependència del sector serveis, on la patronal domina als i les treballadores condemnant-les a llargues jornades de treball i perpetuant la desigualtat econòmica entre classes. Una altra de les facetes de l'explotació laboral és la percepció d'alguna pràctica com a consecució d'assoliment acadèmic o de guany d'experiència, des de Som Compromís entenem que tota pràctica que realitze una persona i tinga un benefici econòmic en el si d'una empresa, ha de ser ben remunerat, per això s'ha d'exigir a les institucions pertinents l'obligació de remunerar les pràctiques acadèmiques o si no, les universitats i els instituts seran còmplices de l'explotació laboral.

A més, entenem que els treballs actualment estan malament remunerats i generen un dèficit en la salut de les persones, la pobresa de persones treballadores és cada vegada major en la majoria d'ocupacions, per això,

hem de dissociar la figura d'una ocupació en particular a la precarietat, la responsabilitat resideix en el sistema econòmic i productiu, i en la sèrie de mesures impositives i punitives per part de les elits empresarials.

Per a més inri, han entrat en joc les empreses de plataforma i hem normalitzat aquesta pseudoesclavitud moderna, entenent que forma part d'un treball temporal, no obstant això, el perfil de treballador en aquests sectors és ben diferent al que es plasma en xarxes socials, ja que ho ocupen pares i mares de família que les crisis els han expulsat d'altres cercles i s'han vist absorbits per aquestes institucions esclavistes. En més d'una ocasió s'ha esmentat el "sòl de fang", llançant un missatge on s'ha de traure a aquestes persones d'aquest, no obstant això, nosaltres considerem que no s'ha de traure a ningú d'aquestes arenes movedisses, sinó que s'han de consolidar perquè mai ningú pugui arribar a submergir-se en eixe fang.

Entenem que el desenvolupament d'unes noves condicions laborals es dona fruit d'una negociació entre sindicats i patronals, per això, d'acord amb la introducció exposada, som una organització que s'obri al debat amb els sindicats de classe majoritaris com amb aquells subalterns que representen a treballadors i treballadores en diferents centres de treball.

Finalment, Som Compromís vela per acabar amb l'axioma que enquistava la vida al treball, entenem que un projecte vital no pot ser la part sobrant del treball, sinó que el treball ha d'adaptar-se a les particularitats de les persones segons les seues necessitats i capacitats.

Drets LGTBI

La societat actual és diversa i heterogènia, i esta diversitat és i ha sigut freqüentment causa de discriminació. Nosaltres considerem la diversitat i la diferència una font de riquesa i no motiu de preocupació i d'intransigència.

Per això lluitem per la igualtat de drets i oportunitats de tots els éssers humans, especialment d'aquells que per característiques anacròniques de la societat són víctimes freqüents de la discriminació.

En els últims temps, les persones LGTBI han anat adquirint visibilitat en els espais públics, suscitant reaccions violentes entre els sectors més conservadors de la societat. Des de Som Compromís ens vam mostrar proclius a la llibertat d'estimar, d'existir i d'actuar en qualsevol de les seues formes sense que això supose cap etiqueta o perjudici en la persona.

La violència cap al col·lectiu LGTBI es dona en moltes formes; vexacions, insults, ridiculització, estigmatització, burla i, finalment, pallisses i assassinats. Aquesta realitat ha de transformar-se cap a un món més inclusiu, on les persones LGTBI ocupen espais de socialització i els mitjans de comunicació tinguen una certa sensibilitat per a no caure en el sensacionalisme més arcaic.

D'altra banda, s'ha de desmitificar les conductes i costums associats al col·lectiu, ja que part de la societat atribueix algunes malalties com el VIH a aquest, així com també se l'associa una certa "feblesa" a les persones amb "ploma". Nosaltres, reiterant-nos, entenem que qualsevol persona LGTBI ha de disposar de la llibertat d'estimar i ser com vulga.

Finalment, cal dir que entenem que les persones trans són les persones que més pateixen aquesta violència estructural, perquè fins i tot dins dels moviments progressistes existeixen grupuscles obstinats a negar la realitat i existència d'aquestes persones. Des del nostre punt de vista, el gènere és una arma d'opressió i ha de ser abolit en qualsevol de les seues formes, no obstant això, entenem que és una batalla a llarg termini que necessita de

molta conscienciació global i no és realitzable a curt termini, per la qual cosa s'ha de dotar de capacitat, oportunitats, visibilització i drets a totes les persones que expressen la seua identitat de gènere com desitgen.

Salut mental i autoestima

Arran de la pandèmia, s'ha posat de manifest la necessitat de tractar la salut mental, no obstant això, abans de la COVID-19, les condicions materials i socials que teníem ja desembocaven en dificultats per a gestionar el benestar propi, perquè l'accelerat sistema productiu ens impedeix autooxigenar-nos i tindre capacitat de millorar el nostre benestar personal.

Entenem que en societat el suport mutu és indispensable per al desenvolupament personal i col·lectiu, i perquè siga més efectiu també hem de dotar-nos d'una emancipació emocional, per a això és important fer especial incidència en la introspecció, l'autocrítica i l'autocura, aconseguint tindre la possibilitat de naturalitzar que no sempre estem bé, que necessitem ajuda i suport emocional per a eixir cap avant.

És important encaminar-nos cap a un model relacional sa i transparent en qualsevol de les seues formes, siga en l'àmbit familiar, de parella o d'amistat. La comunicació dels sentiments o la naturalització de no estar bé ens ajuda entendre que són factors influents en les nostres decisions del dia a dia.

És important redreçar-nos cap a un sistema relacional afectiu de qualitat, on la frustració, desengany, etc. Es tracta amb violència, especialment els homes cap a les dones i els homes amb altres homes, d'aquí ve que hàgem de vetlar per la construcció d'una nova masculinitat per a transformar aqueixa virilitat hegemònica que lliga als homes cap al silenci i la violència cap a un nou paradigma on predomine l'escolta activa i l'afecte sa.

Entenem que el degradament de la salut mental és una qüestió de segon ordre, conseqüència d'unes condicions arrelades al sistema productiu, per això, són les classes populars i amb menys recursos les que més afectades es veuen, sent el suïcidi la punta de l'iceberg. Des de l'organització prioritzem incidir en aquestes condicions d'arrel sense menysprear tot allò que produeix en segon ordre.

Addiccions

D'acord amb l'anterior, entenem que les addiccions són fruit de la tirada per abstraure's d'un sistema que oprimeix el benestar de les persones, per això, com més opressió i menys recursos, s'acreix el nivell d'addicció a drogues o cases d'apostes.

Des de l'organització ens oposem radicalment al consum lúdic de drogues, perquè pot derivar en una potencial addicció, ja que considerem que remetre el consum a l'autocontrol d'una persona és reduir el fenomen de la drogodependència a un prisma individualista i sense perspectiva de classe. Entenem que els beneficis que poden aportar les drogues són molt menors que els perjudicis que poden provocar, perquè el bon ús de les drogues és un "capritx" i el mal ús és afonar-se en la més absoluta misèria. En els últims temps, algunes forces progressistes s'han posicionat en favor de la regulació de les drogues com el cannabis, des de Som Compromís ens oposem a legitimar la pèrdua de salut de les persones únicament per tindre un nivell major d'ingressos en les arques de l'estat.

D'altra banda, existeix un altre tipus d'estupefaents que estan normalitzats en el nostre dia a dia i són tan perjudicials com la resta, com el cas de l'alcohol o del tabac; el primer d'aquests està normalitzat fins i tot en anuncis de televisió, inextricablement unit a un discurs de la identitat com a poble. Ens

mostrem fermes a la conscienciació sobre el consum d'aquesta droga, així com també ens mostrem a favor de la desestigmatització, de la no-culpabilització de les persones consumidores i en contra de la criminalització d'aquestes persones.

Des de Som Compromís, entenem que el sistema punitiu condemna a la gent amb menys recursos, per això raonem que una sanció econòmica és una metodologia obsoleta que no porta al canvi conductual, per això, en cas que hi haja sanció econòmica, hauria de seguir el principi de capacitat econòmica. Vetlem per un sistema garantidor d'oportunitats, encara que la drogoaddicció pugui arribar a ser transversal, les persones amb major nivell adquisitiu disposa de recursos per a reflotar la seua vida personal.

Una altra xacra a erradicar és la proliferació de cases d'apostes en els barris pobres, que no humils, perquè concebem aquest tipus d'oci com una externalitat d'una situació on els sous són baixos i les ocupacions són precàries. Hem d'immiscir-nos en la mentalitat del jugador i no tractar-los amb condescendència; aquests veuen una sèrie de patrons quan juguen i el discurs que ha de mostrar qualsevol força que s'opose a les cases d'apostes ha de ser ferma i didàctic, entenent la lògica que aplica el jugador i intentar desmuntar-la per a extraure'l d'aqueix món.

Des de Som Compromís mai jutjarem ni culpabilitzarem a aquella persona que per les seues males condicions materials i socials deriva en un estil de vida pernicios per a si mateix i per al seu voltant, sinó que atacarem discursivament i en la mesura que es pugui a les arrels que li ancoren a aqueix estil de vida.

Sistema Econòmic-Productiu

Com a força territorial i autònoma, ens mostrem a favor del comerç local per a donar-li impuls a l'economia valenciana, de manera que ens oposem als grans monopolis que estan aglutinant les multinacionals sota la lenitat institucional de les administracions supraestats. No per això devem romantitzar tot el comerç local, en les PIMES o en els xicotets comerços es produeixen moltes injustícies laborals, i enfront d'això mostre una intransigència ferma.

Els monopolis i oligopolis tenen una mediació fàcil a nivell teòric i difícil a nivell pràctic, perquè el lobby empresarial exerceix pressió a les institucions laborals, des de Som Compromís considerem que el mecanisme més adient per a evitar aquests monopolis és la limitació de la producció a gran escala, no és possible que existisquen tres supermercats en dos carrers amb preus infinitament més barats, fruit de l'explotació laboral en països tercers, que en els comerços locals, a més, aquest consum i nivell de producció descontrolat està desgastant els recursos naturals del planeta que a mitjà termini tindrà uns efectes irreversibles.

D'altra banda, tenim una tasca pendent amb la percepció de les empreses públiques, necessitem d'una major educació i conscienciació fiscal en el si de la població, ja que molta part d'aquesta no veu utilitat en els impostos. Hem de ser clars; els beneficis de les empreses privades van directament a l'ús del propietari de l'empresa, ergo, a cotxes de luxe i xalets, mentre que el benefici de l'empresa pública repercuteix en la construcció de col·legis i hospitals.

Els nous referents culturals de la població juvenil són precursors de la fugida de capitals a paradisos fiscals amb la premissa que allí tenen oportunitat de tindre un benefici net de la producció major. Aquest dogma neoliberal ha de

ser abolit, perquè amb el sistema agressiu que tenim, la majoria de persones es veuran espantades cap al fang, per la qual cosa necessitarem els serveis públics sustentats amb els impostos.

En aquests serveis públics necessitem parlar de la sobirania municipalista, perquè entenem que els municipis, les administracions locals i autonòmiques són les que major sensibilitat tenen de cara a la seua població autòctona, hem de reformular el sistema administratiu perquè el pes de l'administració central faça de balança i dot a les poblacions de major legitimitat.

Resulta evident que per a dur a la pràctica els ideals abans esmentats, per aconseguir una major justícia global, és necessari que les polítiques econòmiques siguen conseqüents amb aquesta tasca. És a més lògic que, si es vol aconseguir una millor distribució de la riquesa per millorar la qualitat de vida de tothom, és necessari un esforç des dels més benestants cap als més desfavorits. Usualment, però, els partits tradicionals de la socialdemocràcia prediquen un ideari d'esquerreres acompanyat amb una economia clarament basada en el neoliberalisme, el que resulta contradictori, doncs el capitalisme i especialment la seua variant neoliberal sols defèn el valor de la propietat privada, deixant de banda les necessitats socials de la ciutadania i el seu entorn. Nosaltresensem i defenem que les polítiques socials i l'economia van lligades de la mà i no són separables.

En primer lloc defensem una recaptació més justa dels ingressos del sector públic com a primera necessitat en la recerca d'un model econòmic més equànime.

Rebutgem els arguments que propugnen un sistema fiscal de càrregues similars en valor absolut per als ciutadans, es a dir, sistemes que cobren

quasi el mateix a una persona amb un bon nivell econòmic que a una persona en situació precària. Per contra, propugnem un sistema que assigne un esforç econòmic similar als seus ciutadans, que produísca un impacte paregut en l'economia familiar. Volem una administració pública que prime els impostos directes progressius i minimitze les càrregues derivades dels impostos indirectes. És ben sabut que els impostos directes són conseqüents amb la veritable situació econòmica de la persona mentre que els indirectes, que només graven en consum, recauen amb més força amb en aquells amb menys recursos, atès que per a viure no tenen més opció que gastar quasi tot el que guanyen en béns de primera necessitat.

Deplorem els arguments que adduïxen que un nivell ínfim d'impostos millora la qualitat de la població, puix tracten de manipular l'opinió de la gent aprofitant la impopularitat de les càrregues fiscals. Els impostos són una inversió de les persones individuals en pro del bé col·lectiu; són els que sostenen la sanitat, l'educació pública, les ajudes a l'atur i la dependència, les infraestructures, la justícia, etc. No són nefastos intrínsecament, però sí ho és l'excés i sobretot, el repartiment injust.

Ens considerem en contra de càrregues excessives sobre gent amb pocs recursos i a favor d'una major pressió fiscal sobre els grans bens patrimonials, les operacions de capital i especulatives, i les grans rendes. En aquest sentit considerem summament injusta la tendència actual de carregar més les rendes del treball que les rendes del capital, puix resulta un premi a les activitats basades en l'especulació que no generen profit a la societat i que només poden ser assolides per un cercle molt exclusiu amb un gran poder adquisitiu. Estem posicionats a favor dels impostos a la successió, sempre que siguin progressius, ja que si bé entenem que els pares i mares (o familiars o amics) vulguen facilitar la vida futura de seus fills

i filles, no podem consentir que la riquesa pugui ser perpètua i transmissible sense cap aportació a la societat generació rere generació; doncs això suposaria acceptar que hi ha gent que té drets de classe per naixement.

Però per a que l'economia d'un país siga justa, sols ho ha de ser la recaptació, sinó també les inversions que es realitzen amb els diners obtinguts. Si la ciutadania ha de fer un esforç econòmic per a mantindre l'ens públic, per suposat ha de rebre d'aquest ens una contraprestació en forma de millora de la seua qualitat de vida i la del seu entorn. Per això creiem que els diners s'han de prioritzar, potenciant les despeses que milloren la vida quotidiana de les persones. Pensem doncs que les prioritats d'un govern solidari i just han de ser la sanitat, l'educació, les infraestructures d'ús quotidià, les polítiques de protecció social, la cultura, la conservació del medi ambient i, en general, allò que reflectix directament en el dia a dia de la gent. Defenem l'educació com a un factor clau i necessari de desenvolupament personal i social i no com una eina elitista, d'accés a sols uns pocs, per incrementar la distància entre les classes socials.

Pensem que el sistema econòmic capitalista (i especialment la seua variant neoliberal) ha esdevingut un absolut fracàs i ha augmentat dramàticament la esclatxa entre rics i pobres. Creiem que aquest sistema basat en la competitivitat, en l'explotació de l'home per l'home, en l'èxit personal front a l'avanç social i la depredació dels recursos naturals ha de ser substituït per un sistema basat en la socialització dels mitjans de producció, la solidaritat, l'autogestió, la sostenibilitat i l'equitat. Pensem que l'empresa cooperativa reuneix els requisits esmenats anteriorment i per tant recolzem l'establiment i la difusió d'aquest mètode de gestió empresarial.

Defensem també, juntament amb la democratització del món empresarial, un nou model econòmic, basat en un paper més actiu dels organismes

públics al conjunt de l'economia. Pensem que l'administració pública ha de tindre el control dels sectors econòmics considerats estratègics (comunicacions, aigua, energia) per tal de garantir el seu correcte funcionament, lluitar contra l'abús de preus per part dels oligopolis i planificar el futur creixement econòmic. També cal la introducció a estes empreses de limitacions de sous en base a establir una vinculació entre el sou més alt i el més baix de l'empresa i que la seua evolució estiga lligada; es pot estendre a altres branques de l'administració pública per tal d'evitar els sous astronòmics de càrrecs públics, administratius i directors de companyies públiques.

El sector públic també ha de desenvolupar una política industrial activa, que transforme els sectors econòmics que han esdevingut en improductius i contaminants (com per exemple la indústria del carbó) i aposte per la innovació i la creació de nous sectors econòmics que aporten benefici econòmic, mediambiental i social al país (per exemple; les energies alternatives o l'atenció a persones dependents).

A més, considerem imprescindible una important reforma del sistema financer, que durant els últims anys no ha servit per a crear un creixement econòmic sostenible i millorar les condicions de vida de la població, sinó per a la dilapidació dels estalvis dels clients en obres faraòniques on l'única finalitat dels quals era obtenir rèdits polítics. Nosaltres pensem que el sistema financer ha d'estar àmpliament regulat per tal que pugua complir la seua funció d'ajuda al creixement econòmic. Som, per tant, defensors de l'establiment d'una banca pública i d'un impost a les transaccions financeres internacionals com a principals mètodes de regulació.

Territorialisme i llengua

La lluita constant que ens ha definit en contra d'un centralisme estatal dependent ha de ser replicada en el nostre territori. Per tant hem de ser una força política que construeixi des de baix, que fomenti la gestió de les comarques i fàcil política pròxima. No sols hem de definir-nos com una força valencianista, si no que hem d'aglutinar un sentiment alicantinista i castellanista.

La nostra identitat com a poble no ha d'estar subjecta al naixement o al lloc d'origen, la nostra pàtria és la gent treballadora. És més valenciana la dona senegalesa que treballa i porta als seus fills a l'escola que l'empresari valencianoparlant que tributa en paradisos fiscals.

El nostre país és divers i s'han de tenir en consideració totes i cadascuna de les peculiaritats que tenim. La llengua és un element cultural clau a tenir en compte per a no donar l'esquena a totes les comarques, és a dir, tant les castellanoparlants com les valencianoparlants han de tenir la seva cura. Això no quita que hàgim de defensar la llengua pròpia del nostre territori. Tenim l'obligació d'aconseguir dotar al valencià d'una seguretat suficient com per a aconseguir el rang que es mereix com a llengua oficial. Al mateix temps és necessari defensar totes les varietats que fan del valencià una llengua viva, no existeix una varietat més vàlida que una altra, és tan genuí el apitxat com el valencià meridional.

La geografia del nostre país ha afavorit un procés de desplaçament poblacional des de l'interior i zones rurals cap a la costa i grans ciutats. Tenim una obligació amb la terra i les persones per a lluitar contra la despoblació, frenar l'èxode rural i fomentar la descentralització vertebrant el territori.

Feminismes

Som feministes, doncs som conscients de que vivim en una societat dominada per la cultura d'un sistema/model heteropatriarcal que discrimina, menysprea i maltracta a les dones; inclús en les formes més visibles. Estructura i normalitza l'explotació sexual i es rodeja de violència per a perpetuar-se quan es veu amenaçat. Deplorem la violència que aquest model comporta i fins i tot la imposició d'un patró de masculinitat anacrònic que ofega la sensibilitat de l'home. Treballem al costat de les dones i els seus moviments socials, així com en els moviments d'homes que promouen una nova masculinitat, per tal de superar aquest masclisme arrelat. Nosaltres entenem el feminisme com una lluita per superar el gran abisme que encara existeix entre homes i dones, per això no pensem que estiga renyit amb una conscienciació i comprensió dels casos en els quals l'home és víctima i no botxí, doncs cap injustícia mereix ser obviada. També entenem el feminisme com a la protecció i la defensa de la diferència. És per això que també defensem les lluites dutes a terme pels col·lectius LGTBI+, íntimament lligades a la qüestió feminista. Entenem que els drets d'homes i dones han de ser els mateixos, però que la vivència de cada gènere ha de ser triada dintre de la llibertat de cada individu. Cada persona, siga quin siga el seu sexe, ha de ser tractada dignament siga quina siga la seua elecció de gènere.

Eixa conscienciació i comprensió és la que defenem per a tots els col·lectius de la societat, qualsevol que siga la seua grandària. Defenem fermament els drets de les minories, grups que són víctimes freqüents d'intolerància. Som defensors de la llibertat de les persones a viure la seua sexualitat i la seua identitat sexual conforme la senta cada persona en el seu interior, i ens posicionem al costat de les reivindicacions dels col·lectius representants de

la diversitat sexual. Lluitem en contra de la discriminació per motius xenòfobs, racistes o ideològics. Defenem la llibertat de culte de religions i per això treballem per una laïcitat dels organismes públics, precisament per poder garantir a cadascú el seu dret a creure sense caure en discriminacions.

Altrament, treballem per la eliminació de barreres arquitectòniques i la integració social i laboral de les persones amb diversitat funcional, entenent que tindre capacitats físiques i/o mentals diferents a les de la majoria, no representa a priori cap avantatge o inconvenient. Per tant rebutgem l'actitud de considerar a les persones menys vàlides, pel fet de no aconseguir els estàndards de les habilitats mitjanes i recolzem que tots i totes tinguem dret a una vida digna i plena.

A més defenem, front a la cultura preponderant de culte a la joventut i a l'elitisme, l'important paper dels ancians en la societat. Rebutgem doncs l'exclusió social que molt sovint patixen i reivindiquem la garantia de tindre assistència en el cas de pèrdua d'autonomia. Defenem fermament els drets dels treballadors i lluitem contra les injustícies que pateixen.

Així mateix, ens manifestem en contra de la infantilització de la joventut a nivell social. Perquè considerem que la gent jove, té molt a oferir a la realitat que ens envolta i per tant no ha de ser apartada a un segon pla, si no que ha d'esdevenir part protagonista del canvi social.

En tota esta tasca entenem que és l'administració pública, com principal mitjà de representació de la ciutadania, qui ha de fer el major esforç, des del treball policial, des de la justícia, des de la legislació, des dels serveis socials, des de la conscienciació ciutadana per mig de campanyes i, per suposat, des de l'educació primària i secundària; doncs és un pilar bàsic en la formació de

l'infant que va a tindre un paper decisiu en el desenvolupament de valors de tolerància en la futura persona adulta.

Els períodes de crisi cíclica han generat una polarització de les persones entre classes riques i pobres. El procés de “brasileñización” no ha esdevingut sense afectar també el gènere. Els treballs feminitzats han sofert una major precarització, portant a moltes dones a uns certs sectors basats en la objectivització i sexualització de la població femenina.

Ens oposem de manera radical a la prostitució o els ventres de lloguer ja que a més de suposar una explotació del cos de les dones, també acreixen el procés de feminització de la pobresa.

Les noves tecnologies també han suposat una oportunitat de mercantilització del cos femení, l'accés a la pornografia s'ha facilitat, la qual cosa suposa una formació en educació sexual per a la gent jove basada en les relacions de poder patriarcals. D'altra banda, plataformes com “Onlyfans” han obert un mercat per a la sexualització del cos femení amb la falsa esperança de guanyar diners.

Des de Som Compromís busquem, d'una manera pedagògica, incidir en tota aquella persona consumidora de prostitució o pornografia per a deixar de dur a terme aquesta pràctica i abusar del cos de les dones, ja que entenem que els referents culturals estan servint d'altaveu enaltint aquest tipus de conductes que després són reproduïdes per la joventut.

Educació

Des de la nostra organització sabem que la cultura de l'esforç i l'ascensor social són contes, ja que la gent pobra no disposa de recursos reals per a

deixar de ser-ho, en canvi, l'única forma d'emancipació i allunyar-se de l'exclusió i els vicis associats a la pobresa és l'educació. Una educació pública, de qualitat i accessible a totes les persones és un pilar bàsic de la societat que estem construint.

Per tant és imperatiu treballar en el blindatge de l'educació pública que pugui crear una xarxa de protecció bàsica. Una institució que, recolzada en els serveis socials, serveixi com a escut per a totes aquelles minories que el sistema ha anat deixant enrere, on la gitanofòbia i el racisme en general, l'homofòbia o el masclisme no tinguen cap mena de cabuda. Una escola que lluiti per la desestigmatització de totes les minories i eduque en la cooperació social.

A més s'ha d'incidir sobre la formació i aprenentatge en la presa de decisions que afecten les condicions materials com una formació bàsica de sindicalisme, política i sistema productiu.

Cal lluitar contra l'elitisme i el classisme que es desprèn de l'educació superior. La formació no ha de ser una porta a un major sou sense més, ha de ser la manera d'accedir a llocs de treball amb necessitat d'una qualificació específica.

La cultura del càstig ha de ser profundament revisada i substituïda per una cultura de la pedagogia i la reinserció, això no pot ser un procés d'imposició si no que, perquè calí en la població, ha de ser gradual i assimilat des dels primers anys de vida, per tant, hem de lluitar per una educació per la inclusió, cooperació i el valor dels drets humans.

Els referents culturals són una de les més importants fonts de socialització que, actualment per a la joventut, són les persones que han crescut en un sistema individualista i de competició per arribar més alt sense tenir en

compte les possibles conseqüències. Això es veu en els discursos anti imposats o anti moviments socials col·lectius, excepte comptades excepcions, per tant és necessari una reconfiguració del sistema educatiu per a fer front a aquests elements.

En canvi totes aquestes mesures no són viables sense un fil conductor que servisca com a fonaments per a la construcció d'una educació pública. Aquests principis bàsics han de ser la formació des d'un punt de vista que tinga en compte les perspectives de gènere i classe.

Ecologisme

Som Compromís és un moviment polític que busca el desenvolupament de les societats humanes que garantisquen un bon futur per a les generacions futures i al planeta, doncs ens declarem ecologistes.

La societat d'avui és molt més complexa, està en constant canvi, més enllà de la contraposició treball-capital d'altres èpoques, malgrat que aquesta contínua, hi ha consciència d'un nou factor l'entorn, l'ecosistema lligat amb la productivitat. Des de Som Compromís creiem que cal prendre consciència i aturar la catàstrofe ecològica que pot derivar-se si no solucionem la greu crisi ecològica que estem sofrint, especialment des de la segona modernitat.

Un moviment fonamentat en l'Ecologisme més clàssic, basat en el mediambientalisme i l'animalisme, és a dir, la defensa del medi ambient i els animals en un món cada cop més antropocentrista. A més ha evolucionat fins a l'ecologisme modern on la Sostenibilitat és el concepte clau. Sostenibilitat entesa com la relació econòmica, social i ecològica complex entorn de les relacions entre les societats i el medi ambient. Pretén ser una manera d'organitzar l'activitat humana de manera que la societat i els seus

membres siguen capaços de satisfacer les seues necessitats i expressar el seu potencial màxim en el present mantenint la biodiversitat i els ecosistemes naturals, actuant per poder mantenir aquests ideals indefinidament.

Des de Som Compromís apostem per un decreixement sostenible amb consonància amb el consum responsable, lligat a la reutilització, reciclatge i reducció per aconseguir un decreixement econòmic a curt termini per una sostenibilitat ecològica i la equitat social, és a dir, la eco-eficiència. Més enllà del créixer per créixer, de l'ambició neoliberal d'un creixement pel propi fi de créixer econòmicament ens aturem i plantegem objectius ecologistes i socials, com augmentar la qualitat de vida, l'ocupació, el salari mig, una millora en l'equitat de la distribució dels ingressos, l'equitat de gènere...

Apostem per taxes bonificadoras, per una banda, per aquells que conscienciats amb l'ecologisme inverteixen en mesures beneficioses i amb taxes impositives per aquells que no col·laboren amb el entorn. A més, creiem que aquest decreixement sostenible és necessari, ensems amb altres polítiques de cooperació, per disminuir, i no augmentar com porta fent-se les últimes dècades acceleradament, la bretxa entre el Sud i el Nord.

Des de la glocalització, és a dir, l'acció local pensant en clau global, apostem per ciutats verdes dissenyades per a les persones i no pas per als cotxes, per un transport públic de qualitat i adaptat, interconnectat en carrils bici i sistemes de préstec de bicicletes econòmics. La utilització d'energies renovables, i l'interès per invertir en l'estudi d'aquestes, millorar-les i reduir la seua despesa per al mercat, gravant a través de l'impost ecològic les energies més contaminants. Per la informatització allà on siga possible i s'evite la utilització innecessària de paper.

Com a animalistes defensem la dignitat de tots els animals i condemnem qualsevol acció contrària, entenent que el divertiment amb animals, arribant a ocasionar-los danys, i àdhuc, a assassinar-los; és irracional i inhumà. Respectem obertament l'opció alimentària de cadascú, i creiem que cal apostar per l'alimentació ecològica, des de l'administració pública s'ha d'ajudar aquest nou mercat que fins ara és caríssim, regulant més el mercat alimentari i castigant allà on l'animal siga maltractat o engreixar per a la millor venda.

Som ecologistes, al capdavant, perquè el futur serà verd o no serà, perquè no podem continuant destruint el nostre món, a nosaltres mateixos ja que formem part d'un mateix element: la Terra.

Estem vivint en un període de crisi climàtica, tot el que no fem ara serà irreversible durant els pròxims anys, per tant des de Som Compromís ens caracteritzem per ser una força política amb fortes sensibilitats ecologistes.

No es pot ser ecologista actualment sense consciència de classe, el canvi de conducta des d'un prisma individual és estèril ja que el problema principal és el model del sistema productiu. Per molt que la gent individualment decidisca canviar el seu estil de vida, si no ho fan les empreses estem abocats al fracàs.

A més la lluita contra el canvi climàtic és un problema material ja que afecta tant al treball agrícola, que veu com els períodes de plantació varien amb l'augment constant de temperatures com a totes aquelles persones que han hagut d'emigrar pel fet que les condicions climàtiques han fet inhabitable les seves terres natales, els coneguts com a refugiats ambientals.

Per tot això ens posicionem en contra de totes aquelles polítiques que posen en risc els diferents ecosistemes i a favor del canvi del model productiu mitjançant una transició ecològica que permeta coordinar la qualitat de vida amb la matèria laboral. El clar exemple és la postura en contra de l'ampliació del port de València ja que suposarà la pèrdua de la biodiversitat de l'Albufera i l'horta del sud de la ciutat.

Minories vulnerables

Fa falta destacar que els grups a les quals hem de brindar suport no són totes les minories, únicament aquelles en reg d'exclusió. No hem de caure en el simplisme de considerar que qualsevol minoria ha de tenir un major suport ja que les classes altes també ho són, malgrat haver crescut el nombre de milionaris al nostre país continuen sent un nombre reduït de persones.

Els grups de persones amb problemes majors problemes d'integració han de gaudir d'una major protecció com les persones presidaries, que han estat internades en els Centres d'Internament per a Estrangers, les drogodependents o persones sense llar entre altres.

Habitatge

L'habitatge és un dels elements claus que hem de tenir en compte. Si no tenim en consideració un dels drets més importants a l'hora de desenvolupar-nos com a persones no podrem avançar com una societat.

Un dels grans problemes als quals ens enfrontem és l'especulació econòmica que existeix amb els habitatges. Les grans ciutats tenen una mitjana del preu del lloguer fins i tot superior al salari mínim interprofessional, la qual cosa suposa una llosa per a les persones que

desitgen emancipar-se. A més respecte a l'especulació existeix un debat que demostra poca altura de mires en situar en el focus de la crítica als particulars que posseeixen habitatges en lloc d'assenyalar als bancs i fons voltor, les grans forquilles d'habitatges.

Existeixen també formacions polítiques que advoquen per la construcció d'habitatges per a solucionar els problemes, en canvi aquesta estratègia és fal·laç ja que existeixen milers d'habitatges buits en el nostre territori i no és necessari ara mateix augmentar l'oferta, la qual cosa de veritat és urgent és obligar a treure al mercat aquests habitatges sense inquilins.

Seria neci per part de les administracions públiques no controlar el mercat de l'habitatge i deixar en mans privades tota la gestió. És totalment necessari augmentar el parc d'habitatge públic i regular els preus dels lloguers, a més de garantir el dret d'accés a una llar a totes les minories vulnerables. Per això també ha de ser urgent tractar d'evitar qualsevol tipus de desnonament i deixar de posar el focus en l'ocupació mentre continuen existint habitatges sense inquilins.

El fet d'haver construït un negoci especulatiu al voltant d'un dret ha influït de forma molt negativa en la demografia, mentre més complicat siga accedir a l'habitatge, més trigarem les persones joves a trobar una estabilitat i planejar un projecte de vida.

Pacifisme

Considerem que un dels punts més bàsics on l'ésser humà demostra la seua humanitat és en la resolució dialogada de conflictes. Recórrer a la violència no és sinó la trista mostra del fracàs del diàleg, de la concòrdia, de la

tolerància i l'enteniment en les parts enfrontades. L'ús de la força representa la voluntat d'imposar el criteri propi de forma abusiva, amb la recerca d'un sotmetiment absolut de l'altra persona, i aquest és un comportament clarament allunyat dels principis democràtics de convivència que nosaltres defensem.

Per això, rebutgem tots els tipus de violència, des de la baralla entre dos infants fins a les grans guerres de la humanitat. Especialment greu ens pareix que l'ens públic, màxim òrgan representant de la societat i que ha de ser el màxim garant de l'orde pacífic entre les persones, considere legítim provocar dolors, patiments i morts a altres pobles. No trobem en la guerra heroisme ni justificació, per tant considerem deplorable l'elevada inversió que destinen la majoria dels governs en despesa bèl·lica.

Creiem en un món més pacífic, i front a les crítiques que argüeixen que és una visió il·lusa de la humanitat, nosaltres argumentem que si s'ha aconseguit en el darrer segle una societat molt menys violenta i injusta que la dels segles anteriors, aconseguir el mateix a nivell internacional no és una entelèquia, depèn només de la voluntat dels seus dirigents.